

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

10. 12. 2017

2. neděle

adventní

Číslo: 1

Ročník: 23

„A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Jan 1, 14

Pojďte, vše už je připraveno!

„ My v modlitbách a bdění čekáme, že i na nás splní své sliby, až přijde aby zjevil svou slávu“, tak začíná 1. adventní preface. Začíná nový liturgický rok, začíná adventní doba – radostné očekávání, doba přípravy na Vánoce.

Jeden člověk chystá velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: „Pojďte, vše už je připraveno“. Vánoce jsou velikou událostí, ke které nás Bůh zve jmenovitě. Na konci adventní doby nám pozvaným řekne:

„Pojď, vše už je připraveno.“ Všichni jsme věděli, že se chystá něco velikého a dokonce rozumíme tomu, o čem jde a jak je tato událost pro náš křesťanský život důležitá. Ale jak často se stává, že i my máme mnoho výmluv, proč právě nemáme čas. Někteří si na konci adventní doby uvědomí, že čas promarnili a už tu jsou Vánoce. Možná je to tím, že až v adventní době začneme přemýšlet o tom, jak se vlastně chceme na Vánoce připravit. Je to srovnatelné s pošetilým člověkem, který chce své přátele pohostit, a když už je nejvyšší čas začít vařit, začne teprve přemýšlet nad menu a jaké produkty k tomu bude potřebovat a zda na to vůbec má prostředky, schopnosti a čas. Nejspíš nikdy včas zmíněný pokrm nedokončí, protože čas přípravy promarnil. Doba adventní je dobou přípravy, kdy radostně očekáváme příchod Pána Ježíše Krista, jeho narození v Betlémě i jeho druhý příchod. Připravujeme svá srdce na chvíli, kdy uslyšíme: „Pojď, vše už je připraveno.“ Je potřeba uskutečnit „velký úklid“ : stanovit si priority, vyhradit si potřebný čas ke zhodnocení našeho života, aby tím nejvzácnějším hostem na vaší štědrovečerní večeři byl sám Pán ve vašich srdcích!

Váš P. Richard.

Drazí farníci,
přejeme Vám požehnané Vánoce a vše nejlepší do nového roku 2018. Ať Ten, který se stal pro nás chudým, učiní Váš život bohatý vírou, nadějí a láskou.

Vaši kněží mariáni a redakce Fm.

Duchovní slovo

Bůh Vánoc je Bohem, který „zamíchává karty“ Bůh se nevnucuje silou

Když stojíme před jesličkami, rozjímáme o Božím milosrdenství. Jesličky nám připomínají, že Bůh ve svém velikém milosrdenství sestoupil k nám, aby s námi navždy zůstal. Jesličky nám dále říkají, že Bůh se nikdy nevnucuje silou. Kvůli naší spáse nezměnil dějiny a nevykonal žádný mohutný zázrak. Přišel ve vsi prostotě, pokore a mírnosti.

Bůh sesazuje mocné

Často si myslíme, že dějiny jsou ovládané střídajícími se mocnostmi a určovány tržní ekonomikou a obchodem. Bůh Vánoc je však Bohem, který „zamíchává karty“. A činí tak s oblibou. Jak to řekla Maria ve chvalozpěvu Magnificat: „Pán mocné sesazuje z trůnu a povyšuje ponížené, hladové sytí dobrými věcmi a bohaté propouští s prázdnou.“

Bůh nemiluje velkolepé revoluce dějinných mocipánů a neuzívá kouzelnickou hůlku, aby měnil situace. Stává se malým dítětem, aby nás přitáhl láskou, aby se dotkl našich srdcí svou pokornou dobrotou, aby svou chudobou otřásl těmi, kdo se namáhají hromaděním klamných pokladů tohoto světa.

Božímu novorozeněti chybělo vše potřebné

Právě takto smýšlel František z Assisi, který zavedl tradici stavby vánočních jesliček. František z Assisi chtěl vzpomínat na narození betlémského Dítěte, abychom vytušili, v jakých nesnázích se toto novorozeně ocitlo, když mu chybělo vše potřebné. Z jesliček k nám promlouvá Boží něha. Nazíráme v nich Boží milosrdenství, které se stalo tělem, aby obměkčilo náš pohled a pohnulo naším srdcem.

O Vánocích nám Bůh dává všechno. Svého Syna, dar všech darů, který nám přináší spásu. Bůh, který nás přichází spasit, nenachází lepší způsob, jak to učinit, než putovat spolu s námi a žít náš život.

*Zpracováno podle slov papeže Františka
12. 2015. Redakčně upraveno*

Naše farnost dnes

Z farních matrik - listopad

Pokřtěni byli:

Zdeněk Josef Rak

Vojtěch Strnka

Ondřej Stach

Bruno František Mudrík

Pohřbeni byli:

Marie Nováková 88 let

Milán Mituník 87 let

Marie Janů 77 let

Bylo:

- Fatimská pobožnost
- Večer chval
- Adventní duchovní obnova
- Rorátní mše svaté
- Mikulášská nadílka
- Adventní koncert

Bude:

- Vánoční svátost smíření 19. 12. Brumov 18. 12. Nedašov
- 20 – 22. 12. - výstava betlémů v Domě dětí a mládeže v Bylnici
- 24. 12. budou mše sv. 7.30, 9.00, 15.00 a 24.00
- 25. a 26. 12. bude možná návštěva kostela do 17.00 hodin
- 27. 12. v 17.30 Vánoční koncert - s koledami a scénkou
- 31. 12. mše sv. v 7.30, 9.00, 16.00 od 23.00 hod. adorace a po ní ve 24.00 hod. novoroční požehnání
- 6. 1. Tříkrálová sbírka 17.00 hod. Modltby za nenarozené děti a potřeby rodin

Pozvánka na koncert

Ve středu 27.12. v 17.30 hod. bude v našem kostele účinkovat pěvecký sbor „Jaroslav“ z Bzence. V první části uslyšíme známé vánoční koledy. Ve druhé části shlédneme vánoční hru, která vznikla na motivy starých lidových pastýřských her o narození Jezulátka a je proložena sborovými zpěvy.

SMS = Setkání modlitebních skupin

- probíhá už 2 roky - tentokrát se uskutečnilo v sobotu 25.11.2017 v našem kostele. Jde o formaci členů modlitebních skupin z několika děkanátů našeho arcibiskupství. Účast byla opravdu hojná, a to i díky tomu, že přišlo mnoho našich farníků.

Přednášky Braňo Letka na téma modlitba chval a uzdravování byly velmi působivé a svědectví povzbudivá. Lamačské chvály dovedou k chválení Pána opravdu „vyprovokovat“. Ovšem naše chválová kapela, která provázela mši sv. byla výborná a sám Braňo Letko veřejně vyjádřil svůj obdiv k jejich modlitbě písněmi.

Mši sv. celebroval o. Kamil Obr - rožnovský děkan a koncebroval ji o. Karel Matlok a o. Řehoř Tanderys. Ve zpovědnici sloužili další kněží. Přímluvnou modlitbu zajišťovaly přímluvci ze všech přítomných děkanátů.

Jsem přesvědčena, že Duch sv., který byl po celou dobu setkání přítomen, bohatě vyléval své milosti a dary na všechny, kteří se Mu otevřeli.

t.e.M.

DDM Brumov-Bylnice

Vás všechny srdečně zve na

VÝSTAVU BETLÉMŮ

Návštěvníci si můžou prohlédnout více než 80 betlémů vyrobených z různých materiálů (dřevěné, papírové, voskové, cínové, perníkové aj.). K vidění bude i betlém pana Chovance ze Študlova - jeden z největších pohyblivých valašských betlémů.

**Vernisáž k výstavě proběhne ve středu
20. 12. 2017 od 15:30 hodin v tělocvičně DDM.**

Otevření expozice pro návštěvníky:

středa 20. 12. 2017 - 16:00 - 20:00 hodin

čtvrtek 21. 12. 2017 - 9:00 - 18:00 hodin

pátek 22. 12. 2017 - 9:00 - 16:00 hodin

Na Vaši návštěvu se těší zaměstnanci DDM Brumov-Bylnice.

Smysl Vánoc

Kdysi za jednoho mrazivého Štědrého večera seděl zamyšleně muž u krbu, ve kterém plápolal oheň, a přemítal o významu Vánoc. „Pro Boha nemá cenu, aby se stal člověkem,“ uvažoval. „Proč by všemohoucí Bůh měl trávit svůj drahocenný čas s někým jako jsme my? A i kdyby, proč by se chtěl narodit zrovna ve stáji? Ani nápad! Celá ta věc je nesmysl. Kdyby Bůh opravdu chtěl sestoupit na zem, určitě by si našel jiný způsob.“ Náhle muže vyrušil z úvah divný zvuk přicházející zvenku. Přiskočil k oknu a opřel se o rám. Venku uviděl houf sněžných hus, které divoce mávaly křídly a zoufale se plácaly v hlubokém sněhu. Byly jako omámené a pomatené. Zřejmě z vyčerpání odpadly od většího hejna směřujícího do teplejších krajin. Muži jich bylo líto, a tak se zachumlal do teplého oblečení a vyšel ven. Pokusil se zahnat roztržené husy do teplé garáže, ale čím víc se snažil, tím víc ptáci zmatkovali. „Kdyby tak věděli, že je chci zachránit,“ pomyslel si muž. „Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?“ Tu ho napadlo: „Kdybych se aspoň na chvíli stal taky sněžnou husou a mohl s nimi mluvit jejich řečí, pak by mě pochopily.“ V náhlém osvětlení si vzpomněl, že je Štědrý večer, a široce se usmál. Vánoční příběh se mu už nezdál nesmyslný. V duchu si představil prostě vyhlížející dítě ležící v jeslích ve stáji v Betlémě. Už rozuměl vánoční záhadě: Bůh se stal jedním z nás, aby nám naší řečí mohl

sdělit, že nás miluje, že nás miluje právě teď a že mu jde o naše dobro.

Z knihy: Zapomínáme na poselství Vánoc

Tajuplný dar

Nad Betlémem svítalo. Už odešel poslední poutník a velká hvězda pohasla. Panna Maria si láskyplně prohlížela spícího Ježíška. Staré dveře od chléva se pomalu s vrznutím otevřely. Spíš to vypadalo, jako by do nich foukl vítr. Ale na prahu se objevila stará žena oblečená do roztrhaných šatů. Maria sebou trhla, jako kdyby spatřila zlou sudičku. Ježíšek dál klidně spal. Oslík s volkem přežvykovali seno z hromádky před sebou a nepocítili příchozí jediným pohledem. Maria ji sledovala. Každý její krok jako by trval celou věčnost. Stařena se pomalu přiblížila k jesličkám. Ježíšek náhle otevřel oči a k Mariině údivu se v jeho pohledu i očích stařeny blýskl stejný plamínek naděje. Stařena se k němu sklonila. Maria údivem zapomněla dýchat. Stařena lovila rukou v roztrhaných šatech. Ta chvíle trvala snad celé století. Maria si ji znepokojeně prohlížela. Konečně ta neznámá našla, co hledala. Vytáhla ruku ze záhybů oděvu, ale ta věc byla tak malá, že ji schovala v dlaní. Podala ji Ježíškovi. Už tu byli tři králové i pastýři. Co jen mohla přinést ona? Maria viděla jen shrbená záda nad jesličkami. Pak se stařena narovнала, jako by z ní spadla nesmírná tíha, která ji stahovala k zemi. Napřímila ramena, zvedla hlavu a najednou byla tak vysoká, že se hlavou té

měř dotýkala stropu chléva. Do tváře se jí jako zá-
zrakem vrátilo mládí. Vlasy znovu zčernaly a zís-
kaly hedvábný lesk. Když opět zmizela v temné
noci, Maria se konečně mohla podívat, jaký dar to
vlastně přinesla. Ježíškovi se v rukou lesklo čer-
vené jablko. Ta žena byla Eva, první žena, matka
všech lidí, která odevzdala Mesiáši ovoce prvot-
ního hříchu. Protože s Ježíšem se všechno zrodilo
znovu a mohlo začít znovu s čistým štítem. **Netíží
i nás hřích, který nás unavuje, spoutává, působí
smutek. Nebyl by nejlepší dar pro narozeného
Ježíška, kdyby jsme se očistili od hříchů a „da-
rovali“ je Jemu, svěřili mu celý život? Svědectví
Proč jsem začal chodit do kostela**

Vše to začalo, když jsem s babičkou Vladimí-
rou začal chodit do kostela na deváté, tedy mše
sv. pro děti. Sice jsem nebyl úplně malé dítě, ale
nějak se začít musí. A tu jsem poprvé uslyšel prv-
ní čtení z Bible a kázání otce Karla a také písně
- zpívalo se na začátku, během mše i na konci.

Ve škole v Návojně nám dali přihlášku do ná-
boženství a tam jsem potkal paní Světlanu, kte-
rá nás v náboženství učila vše o Bohu, že Bůh je
dobrý, že je milosrdný, že dovede odpouštět. Pak
jsem dostávali různé úkoly a řeknu vám, že mě
to bavilo.

Můj první velký krok byl křest 23.4.2011 v den
Zmrtvýchvstání Páně a to byl můj první krok
k Bohu, abych Mu rozuměl, abych mu dokázal
naslouchat. U Pána Ježíše jsem se stal novou ne-
poskvřenou ovečkou. Za kmotru mně šla teta
Olga.

Čekala mě další etapa a to sv. přijímání, k ote-
vření se mé duše Bohu a srdce samotnému Pánu
Ježíši. Samozřejmě jsme se na to všichni učili.
Na starosti nás měl o. Karel a všichni byli rádi,
i já. Na tuto přípravu i tu předešlou se chodilo
do brumovského kostela. Myslím, že to bylo vždy
v sobotu – přesně nevím, ale ten den, kdy jsem
měl první svaté přijímání si pamatuju. Byla to
nádhera, všichni jsme se vyfotili ještě v civilu, ale
pak přišel slavnostní den, kdy dostaneme Tělo
Kristovo, den, kdy se na našich cestách posune-
me dál, byl to prostě den, ze kterého se každý tě-
šil, i já. Stal se ze mne křesťan, který Ježíše mohl
přijímat.

Byla to velká oslava – nejen u nás doma, ale
i tam nahoře v nebi.

Po strašně dlouhém čase, kdy už jsem chodil
na jinou školu, nastala v mém křesťanském živo-
tě další etapa a další krok, krok třetí – nabídka
svátosti biřmování.

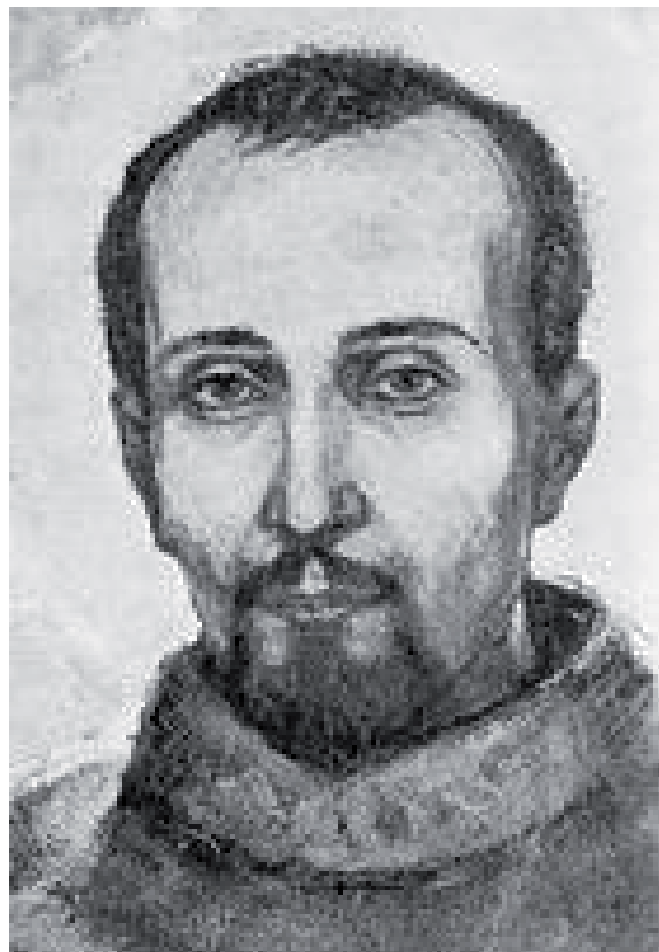
Samosebou jsem váhal, ale pak mi řekla jak
babička, tak i teta, no, i rodina, že pokud bych
nešel, můžu jít až za další rok a v ten moment
se ve mně něco hnulo. Nevím do dneška, co to
bylo, jenom vím, že mě to jak se říká, dokopalo
do mého rozhodnutí stát se biřmovancem. A to
rozhodnutí bylo jenom na mně – na nikom ji-
ném. Tedy jsem šel do kostela, abych vyplnil při-
hlášku, vypsal jsem ji s pomocí mámy a babič-

ky a přihláška se mohla podat. Poté jsem tedy
šel na první přednášku, ale byla spíše přednáš-
ka informativní a seznamovací. Tím začalo něco
velkého, něco, za co mohu Bohu jenom děkovat.
A co to bylo? Potkal jsem nové tváře, nové kama-
rády. Byli jsme rozděleni do skupinek a tam jsem
se cítil dobře – byl jsem mezi svými, mezi mladý-
mi. Ale hlavně jsme se bavili o Bohu a plnili jsme
různé úkoly. Některé jsem dělal i doma. Pokaždé
jsem se těšil na každou druhou sobotu - to jsem
věděl, že bude přednáška - a hned potom půjde-
me do skupinek a budeme si o tom vykládat. To-
hle všechno mi dalo pevnost ve víře. Pevnost
v tom, že v těžkých situacích nejsme nikdy sami.
Co to dalo mně? Dalo a pořád dává klid uvnitř
mé duše a mysli. Vlastně můžu poděkovat babič-
ce Vladimíře a paní Světlaně, že mě něco o Bohu
naučily. Nejvíce můžu vlastně poděkovat všem, že
mě přijali takového jaký jsem. Opravdu nebýt ba-
bičky, paní Světlany a otce Karla, nevím, co bych
dnes bez víry, naděje a lásky k Bohu dělal. Zkus-
te si sami říci, co byste udělali, kdybyste byli bez
víry? Znáte odpověď?

Napsáno dne 18.10. 2017

Napsal: Petr František Lekeš, Brumov

Noví svatí

Sv. František Antonín Jan Fasani

Pocházel z Lucery u Foggie v Itálii. V rodné obci se stal františkánem a vynikl ve studiu i později jako kazatel, zpovědník a provinciál řádu. Zemřel ve službě církvi po 35 letech působení v rodné obci.

Atributy: kázající františkán, kniha evangelia a Neposkvrněná P. Maria

Narodil se 1681 v obci Lucera u italského města Foggia. Při křtu dostal jméno Jan. Vzdělávat se začal v místním konventu františkánů. Ve 14 letech se rozhodl pro vstup do řádu. O něco později spolu s černým hábitem obdržel řeholní jméno František Antonín. Řeholní sliby složil r. 1696 a začal být posílán do různých domů řádu, aby se vzdělával humanistickými a filosofickými studii. Teologii dokončil ji v Assisi, kde byl r. 1705 vysvěcen na kněze. Následující rok získal v Římě doktorát teologie. Pastorační činnost začal na předměstí Assisi. Odtud byl v roce 1707 povolán zpět do Lucera, kde byl ustanoven za lektora filosofie. Vedle této a dalších kněžských povinností, které s horlivostí konal, byl postupně zvolen kvardiánem, novicmistrem a provinciálem. 35 let tu rozvíjel požehnaný apoštolát: Z kazatelny, ve zpovědnici, při návštěvách po domech, ve věznicích, u lůžek nemocných. Mnoho lidí, kteří se vzdálili od Krista pomohl dovést k Pánu svou laskavostí a dobrotou srdce. Pro svůj apoštolát, byl svými současníky označován za druhého sv. Františka úslovím: „Chceš-li vidět, jak vypadal za svého života svatý František, podívej se na otce magistra!“ Ke cti Neposkvrněné P. Marie složil dokonce píseň, kterou věřící v Apulii zpívají až dodneška. Po mnoho let František Fasani trpěl nevyhlášenou nemocí, o níž skoro nikdo nevěděl a své utrpení překrýval úsměvem a vlídností. Zemřel r. 1742. Svůj odchod na věčnost předpověděl pět dní předem a v den své smrti prohlásil, že je šťastný, že může jít tam, kde Boha nelze urazit. Blahořečený byl 15. 4. 1951 papežem Piem XII.

A v roce 1986 kanonizován od papeže Jana Pavla II., který v homilii řekl: **„Láska úplně rozhoduje o svatosti člověka. ... František Antonín Fasani, kterého dnes církev přijímá do kruhu svatých, se vyznačoval láskou: láskou, kterou bezpříkladně dokázal. Lásku, které nás učil Kristus, udělal základním měřítkem svého bytí, zásadou svého myšlení i jednání a cílem svého úsilí.... Láska otce Františka Antonína Fasani byla láskou úplného směřování k Pánu. Svým životem ukazoval, že Boha je třeba poslouchat více než lidi i za cenu utrpení a pokoreni, jichž nebyl ušetřen ani vedle úcty, které se těšil u svých současníků... Byl autentickým služebníkem svatosti smíření, neúnavným apoštolem zpovědnice, ve které denně trávil několik hodin, aby s velkou dávkou trpělivosti a dobrosrdečnosti byl k dispozici příslušníkům všech vrstev...“**

Jeho svátek si připomínáme 29. listopadu

Z historie farnosti

Vážení čtenáři, v tomto čísle Farního měsíčníku Vás začínáme opět seznamovat s historií naší farnosti - a to od roku 1939 - jak jw zachycena v Kronice farnosti.

Rok 1939

Dne 29. října 1939 na svátek Krista Krále byl instalován nový farář Aug. Opravil, který přišel z území přivtěleného k německé říši, v Sudetech. Působil tam po šest let v Lesnici u Záhřebu, sev. Morava. Instalaci vykonal a kázal vdp děkan Vilém Skácel z Val. Klobouk. Na instalaci byl přítomen p. baron Rainer, zdejší velkostatkář, p. starosta Fojtík, p. lesmistr Mervart, starostové z Návojně, Bylnice, p. prokurista Buršík z pivovaru a správcové škol. Instalace měla velmi pěkný průběh.

Zima v tomto roce byla velmi krutá, mnoho ovocných stromů pomrzlo, čímž byla způsobena zdejšímu kraji velká škoda.

1940

Zima z předcházejícího roku pořád trvá v celé krutosti. Dne 3. března narodila se v Bratislavě na Slovensku manželům p. baronovi Rainerovi a Edeltrudě roz. hraběnce Boppové dceruška, kterou pokřtil ve zdejší kostele farář Aug. Opravil na jméno Rose Marie. P. baron a jeho manželka věnovali faráři Aug. Opravilovi obnos 3 000 K, za obnos 2000 K zakoupil farář Aug. Opravil zelenou bormejskou kasuli. Obřadu bylo přítomno veškeré úřednictvo na panství. Dne 12. května měl primici dp P. Hořák, rodák z Bylnice. Odpoledne o 5 hodinách přijel předcházejícího dne do Bylnice, na nádraží jej uvítal farář v čele duchovenstva, p. starosta z Bylnice, ve farním kostele bylo pak požehnání. Hlavní slavnost byla dne 12. května. O půl deváté seřadil se průvod u fary v Brumově a v devět hodin vyšel průvod spojený s Nedašovem, kteří přišli v kroji. V domě primicianta měl farář promluvu, po které obdržel primiciant otcovské požehnání. Primiční kázání měl Dr Mikulka profesor náboženství v Uh Hradišti. Dne 13. května t. r. byla v Brumově založena Charity. Přednášku o účelu Charity měl p. ředitel Charity Šimíček z Olomouce. Byla spojena se světelnými obrazy, účast byla veliká, ale členů se přihlásilo málo. Zdejší kooperátor P. Josef Spala byl přeložen z Brumova do Charvoh u Olomouce. Na jeho místo přišel novokněz P. František Švehlák, rodem z Vrbetic. Dne 8. prosince zasvětila se celá farnost brumovská Bl. P. Marii. Farář měl před zasvěcením duchovní cvičení pro muže, jinochy, ženy a dívky. Svátky vánoční byly letos zvlášť krásně oslaveny. Páni ředitelé a žáci zpívali při bohoslužbách koledy. Na podzim byly vysázeny nové stromky, protože staré v kruté zimě okousali zajáci. Stály 730 K. Část stodoly byla postoupena německým celníkům, kteří si tam zřídili kancelář. Obec jim budovu svým nákladem upravila. Celníci platí nájemné obci, která tím uhrazuje výdaje s touto adaptací spojené.

10. 12. 2017 2. neděle adventní

„Vyrovnejte stezky Páně!“

1. čtení: Iz 40,1-5.9-11

2. čtení: 2Petr 3,8-14

Evangelium: Mk 1,1-8

Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím:

Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Jan nošil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobyly a medem divokých včel. Jan kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.“

Ozvěna slova:

Kázání Jana Křtitele, který vyzýval své posluchače k obrácení a k pokání, figuruje ve všech evangeliích jako předzvěst Ježíšova veřejného působení. Jan spolu s pozváním k obrácení zvěstuje, proč je toto obrácení možné. Lidé opouštějí své domy a u řeky Jordánu vyznávají své hříchy, protože jsou pevně přesvědčeni, že Bůh se ujímá svého království a skutečně působí v tomto světě, aby ze srdce lidí vypudil veškeré zlo: hřích, nepřátelství i sobectví. Cesty tedy mohou být napřímeny, neboť Bůh to chce a také to umožňuje. Viditelným znamením této touhy otevřít své srdce Boží blízkosti je křest ponořením v řece Jordánu. Tam putují celé zástupy. Jan neochvějně zvěstuje, že Bůh je věrný, přichází vstříc. Je zde, chce změnit náš život, chce nás „zachránit“. Jan volá všechny lidi na poušť, na místo zkoušek, setkání, nevěrnosti i obnovené důvěry. Jako tehdy i dnes volá, abychom i my mohli prožít zkušenost s Bohem, skutečné setkání s ním, které je možné, vždyť on nás k sobě přitahuje, svým slovem v nás vzbuzuje touhu po novém, lepším životě a umožňuje nám, abychom opravdu změnili své jednání. Jan Křtitel vyžaduje jediné: abychom si nezahrávali sami se sebou ani s Bohem, nenalhávali si, že v nás není žádné zlo, ale abychom všechno, co jsme odevzdali Bohu, a tak mohli opravdu změnit své smýšlení i život.

Odpověz si, srdce člověka: Dalo bys přednost věčnému užívání si věcí tohoto světa nebo bys raději chtělo být navěky s Bohem? Tvá volba bude záviset na velikosti tvé lásky. Miluj tedy, aby sis dokázalo zvolit dobře. Miluj ještě víc, aby sis zvolilo to, co ti bude nejvíce vyhovovat. Miluj Boha, aby sis dokázalo zvolit věčné přebývání s ním.

31. 12. 2017 Svátek svaté rodiny

„Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti.“

1. čtení: Gn 15,1-6;21,1-3

2. čtení: Žid 11,8.11-12.17-19

Evangelium: Lk 2,22-40

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu.“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný a očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužije smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Hospodine, podle svého slova propustit svého služebníka v pokoji, neboť moje oči uviděly spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm let žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupění Jeruzaléma. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

Ozvěna slova:

Za ideál šťastné rodiny považujeme pokojný, vydařený život bez vnějších známek nesnáží a problémů, plný lásky, radosti, spokojenosti. Vždyť tento ideál považujeme jako křesťané za Boží požehnání. Když se podíváme na vzor všech křesťanských rodin, na rodinu z Nazareta, vidíme však úplně jiný „ideál“. Život této rodiny nebyl už od začátku vůbec jednoduchý. Už samo početí dítěte Ježíše, které přece Josef nepřijal s pokojným klidem, chtěl Marii propustit. Pak Ježíšovo narození, ne v teple domova v Nazaretu, ale kdesi v opuštěné, chladné jeskyni. K tomu úklady Krále Heroda jejich děťátko zabít. Pak nutný útěk do Egypta, tak daleko, sami, bez prostředků, jako vyhnanci se strachem o budoucnost. Takové problémy byly větší, než máme dnes. Ale Josef s Marií se těmito nesnážemi nenechali ovlivnit. I přes tíhu těchto neřešitelných potíží dokázali zůstat otevření pro „Boží cestu“. Naslouchali Bohu a jeho slovem se nechali vést. Postavili Ho do středu své rodiny a od něj si nechali „nabourat“ své vlastní plá-

ny o šťastném manželství. Rodině Nazaretské ne-
byl přisouzen lehký život, zato požehnaný. Právě
ono vědomí neustálé Boží přítomnosti jim dodáva-
lo sílu přestát všechny těžkosti. Poznali Boha jako
toho, který je „Bůh s námi“, který nenechává to-
nout v bahně problémů, ale podává svoji pomoc-
nou ruku. Nebojme se této ruky chytit, i dnes je
Bůh s námi.

Slovo Boží v liturgii:

17. 12. 2017 3. neděle adventní

1. čtení: Iz 61, 1- 2 a.10-11

2. čtení: 1Sol 5,16-24

Evangelium: Jan 1,6-8.19-28

24. 12. 2017 4. neděle adventní

1. čtení: 2Sam 7,1-5.8b-12.14a.16

2. čtení: Řím 16,25-27

Evangelium: Lk 1,26-38

25. 12. 2017 Slavnost Narození Páně

1. čtení: Iz 9,1-3.5-6

2. čtení: Tit 2,11-14

Evangelium: Lk 2,1-14

1. 1. 2018 Slavnost matky Boží Panny Marie

1. čtení: Nm 6,22-272. čtení: Gal 4,4-7

Evangelium: Lk 2,16-21

6. 1. 2018 Slavnost Zjevení Páně

1. čtení: Iz 60,1-6

2. čtení: Ef 3,2-3a.5-6

Evangelium: Mt 2,1-12

7. 1. 2018 svátek Křtu Páně

1. čtení: Iz 55,1-11

2. čtení: 1Jan 5,1-9

Evangelium: Mk 1,6b-11

Úmysly mší sv. na měsíc prosinec 2017

11.	PO	6.30	Na úmysl dárce
12.	ÚT	17.00	Za + Zdeňka Kozáčka, jeho + prarodiče Aloisii a Vojtěcha Kozáčkovy
13.	ST	16.00	Za + Josefa a Věru Lysákovy, jejich + rodiče a + rodinu Šabršulovou
14.	ČT	17.00	Za + manžela, + zetě a všechny blízké z rodiny, na poděkování za dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu
15.	PÁ	17.00	Na poděkování P. Bohu za dožití 80 let s prosbou za dar zdraví, Boží požehnání a ochranu P. Marie do dalších let.
16.	SO	7.30	Za + Marii a Jana Šulákovy, + dceru Františku, + syna Jana a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	ND	7.30	Za + Josefa Hoška, + bratra Františka, těžce nemocnou osobu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za + manžela Václava Fojtíka, + z rodiny, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
		10.30	Za farníky
18.	PO	6.30	
19.	ÚT	7.30	
	ST	17.00	Na poděkování P. Bohu za dožití 60 let Jana, za + rodiče, švagra a neteř
21.	ČT	17.00	Za + Františka a Ivana Strnadovy, duše v očistci a za nemocné v rodině
22.	PÁ	17.00	Za živé spolužáky ročníku 1971 a 1972, dva + spolužáky Štěpána Strnada a Pavla Vlčka a za Boží požehnání pro rodiny všech spolužáků.
23.	SO	7.30	
24.	ND	7.30	Za + rodiče z obou stran, + švagra, za duše v očistci, ochranu a pomoc pro živou rodinu
		9.00	
		15.00	
		24.00	Za farníky
25.	PO	7.30	Za + rodiče Rajovy, Matějíčkovy, syna Josefa a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Na poděkování P. Bohu za živé z rodiny Konečné a Ptáčkové, za + rodinu a duše v očistci
		10.30	Za + rodiče Slabíkovy, + syny, za vnitřní uzdravení rodiny, pomoc Boží a ochranu P. Marie
26.	UT	7.30	Za + Antonína Řeháka, + manželku Marii, dvoje + rodiče, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
		9.00	
		10.30	Za + Annu a Františka Bačovy, za + Anežku a Karla Surých, + bratra Karla Surého, bratra Františka Bačo a Boží ochranu pro živou rodinu
27.	ST	17.00	Za + Pavla Nováka, + rodiče, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu
28.	ČT	17.00	Za + Annu a Antonína Lysákovy, + zetě Josefa, duše v očistci
29.	PÁ	17.00	Za + Věru Sojkovou, /4. výročí úmrtí/, za živé a + z rodiny Sojkovy
30.	SO	7.30	
31.	ND	7.30	Za + z rodiny Strnkovy a Matušů, ochranu a Boží požehnání pro celou živou rodinu
		9.00	
		10.30	Na poděkování P. Bohu za dary a milosti v uplynulém roce 2017

Úmysly mší sv. na měsíc ledn 2018

1.	PO	7.30 9.00 17.00	Za + rodiče Mrázkovy, Šimonů, jejich + děti, příbuzné a živou rodinu Za farníky
2.	ÚT	17.00	Za + rodiče Mišákovy, + Marii Fojtkovou, + Annu Vrátníkovou a Boží ochranu pro celou živou rodinu
3.	ST	17.00	Za + Dalibora Bosáka, + rodiče Bosákovy a živou rodinu
4.	ČT	17.00	Za + manžela, + zetě, + blízké příbuzné z rodin, ochranu P. Marie pro živou rodinu
5.	PÁ	7.30 17.00	Za živé a + členy živého růžence Za + rodiče Sívkovy, + syna Miroslava, + vnučku Ivanku, + zetě Františka, + rodiče Novákovy a dar zdraví pro živou rodinu
6.	SO	7.30 10.00	Za + Františka Březáčka, + syna Václava, + rodiče z obou stran a duše v očistci Za + Cyrila Holbu, jeho + syna a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Františku a Františka Janáčkovy, jejich 2 + syny, + snachu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování za dožití 80 let za přijatá dobrodíní ve společném životě, + rodiče, živou a + rodinu Bařinkovu, Antošovu a za duše v očistci Za farníky
8.	PO	7.30	Za + rodiče a prarodiče Holbovy, + zetě, + syna, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ÚT	17.00	Za + Františka Krahulce (1. výročí), + rodiče Krahulcovy, + syny, + vnuka, + rodiče Vaňkovy, + dceru, + zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ST	17.00	Za + Františka Macka, + syna, + zetě, + snachu a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	ČT	17.00	Za + Aloise Miklase, + rodinu Miklasovu, Zvoníčkovu a duše v očistci
12.	PÁ	17.00	Za + manžela Ladislava, + vnuka Vojtíška, + rodiče z obou stran, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu a dar zdraví
13.	SO	15.00	Za + Josefa Trochtu, + syna Pavla, + rodiče z obou stran, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu
14.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Lysákovy, jejich + děti, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za + Františka Macháče, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky

Mše sv. v Sidonii

- 9. 12. Za Josefa Kolínka, snachu Annu, syna Josefa a Aloise
- 16. 12. Za Marii a Karla Minářovy, syna Pavla a Vincenta Svedka
- 23. 12. a 26. 12. Bude oznámeno dodatečně
- 30. 12. Za farníky a kněze a poděkování za celý rok

Denní modlitba apoštolátu

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch sv. který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svätý otec a naši biskupové pro tento měsíc.

Úmysly apoštolátu modlitby – prosinec

Všeobecný úmysl:

Za seniory, aby našli v rodinách a v křesťanských společenstvích oporu a mohli se moudrostí a zkušeností podílet na předávání víry a výchově nových generací.

Národní úmysl: Za vytrvalost v modlitbě

Něco pro zasmání

- Chlápek vybírá dárek k Vánocům: „Máte něco levného, užitečného a hezkého?“ „Třeba tady kapesníčky,“ ukazuje ochotně prodavačka, „pro koho to máte?“ „Pro manželku.“ „Tak to bude určitě překvapená.“ „To jo,“ souhlasí ženáč, „ona myslí, že dostane pod stromeček kožich!“